

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.il

חולין דף פח.

משקים היוצאים מאנשים טמאים כדלהלן, או שנגעו אלו הטמאים במשקים, מה דינם?

משקים היוצאים מהם	משקים שנגעו בהם	
אינם מטמאים	אינם מטמאים ¹	בטבול יום
טמאים תחלה - ראשון ושני וכו'	בדמעת עינו ודם מגפתו וחלב האשה : טמאים תחלה בזובו רוקו ומי רגליו ושכבת זרעו של כל אדם : אב הטומאה	בזב

האם דם דלהלן חייב בכיסוי היכא שכיסה כבר לחלק מהדם?

בדם הנפש כולו	במקצת הדם - כגון דם הניתז וכו'	
חייב לכסות	חייב לכסות	לרבנן ²
פטור מלכסות	פטור מלכסות	לר' יהודה
חייב לכסות	פטור מלכסות	לרשב"ג

בחול כדלהלן, האם הוא כשר לכיסוי הדם?

חול הדק שא"צ כתישה	חול שצריך ואינו צריך - דנפרך ביז	חול הגס הצריך כתישה	
כשר	כשר ³	פסול	ללישנא קמא
כשר	פסול ⁴	פסול	לאיכא דאמרי

¹ ואומר ר"ת (בתוד"ה משקה) דהחידוש כאן הוא דוקא במשקים דתרומה דאף שהם טמאים משום מגע טבול יום, מ"מ אין מטמאים אחרים כגון בקודש לעשותו רביעי אלא רק פוסלין אותו (תוס' רא"ש ומהר"מ). אולם במשקים של חולין ומעשר פשיטא דטהורים הם עצמם, ובמשקים של קדשים הדין שהם נעשים שני ועושים שלישי לפסול רביעי. ומשקים שנעשו על טהרת הקודש, לפי המסקנא הם כחולין לענין מגע טבול יום. עוד כתבו תוס', דאלו המשקים היוצאים מטבול יום או משקים של תרומה שנגע בהם טבול יום, אם יגעו בתרומה אחרת הדין שאפי' לא יפסלו אותה, דרק לקדש הם פוסלין מדרבנן.

² כתבו תוס' (ד"ה רבנן), דאלו רבנן דהברייתא דוקא, דבמשנתנו על כרחך רבנן ס"ל כר' יהודה, דכל מקום ששנה ר' יהודה במשנתו בלשון "אימתי" - בא לפרש ולא לחלוק. אכן לדעת רמי בר חמא, היכא דמוכח שבא ר' יהודה לחלוק (כגון כאן שנחלקו בברייתא), אמרינן גם במשנה שבא לחלוק ולא לפרש. עוד כתבו תוס', די"ל דרבנן דכאן הם רבנן דרשב"ג שג"כ אמרו שכל דמו חייב לכסות אפי' דם הניתז, ושם לא פירש ר' יהודה דמיירי בשאין לו דם אחר.

³ לליק אמרינן "כל שאין צריך לכותשו", וא"כ גם חול במצב כזה חשוב שאין צריך לכותשו, כיון שיכול הוא להפרך מאליו (וע' ברבינו גרשום).

⁴ לאיכא דאמרי אמרינן "כל שצריך לכותשו", וא"כ גם חול זה כל זמן שלא נפרך צריך עדיין לכותשו, והוא פסול לכיסוי.